

อุกฤษฏ์ เกษม

พิมพ์ครั้งที่ห้า ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๓๙

ISBN 974-00-7182-1

ราคาเล่มละ ๑๕.๐๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

องค์การค้ำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

หนังสือส่งเสริมการอ่าน
ระดับประถมศึกษา

เรื่อง

ดอกสร้อยแสนรัก

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

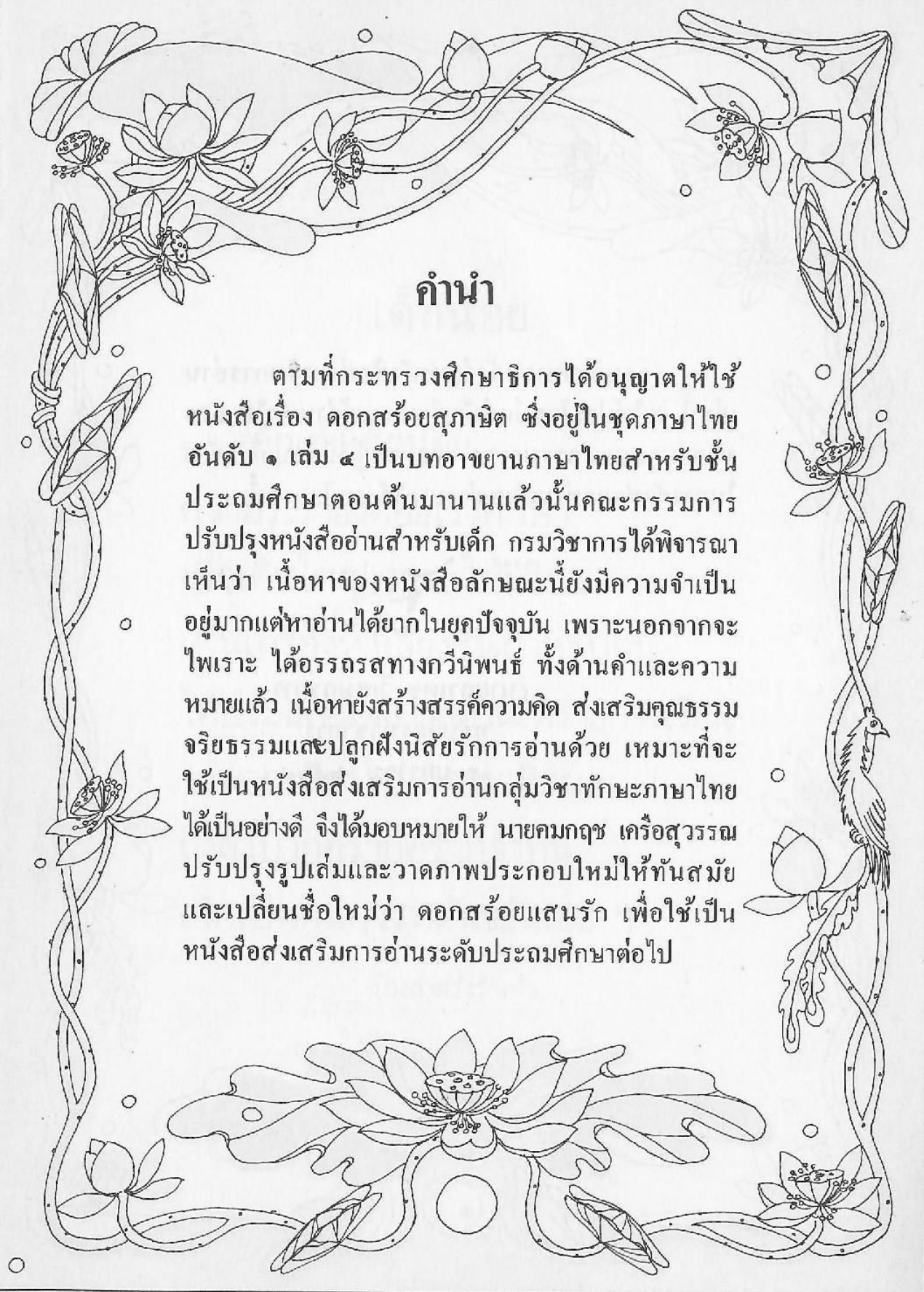

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง ขออนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้ปรับปรุงหนังสือเรื่อง ดอกสร้อย
สุภษิต ให้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กใน
ระดับประถมศึกษา และใช้ชื่อใหม่ว่า ดอกสร้อยแสนรัก
กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว ขออนุญาตให้ใช้
หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

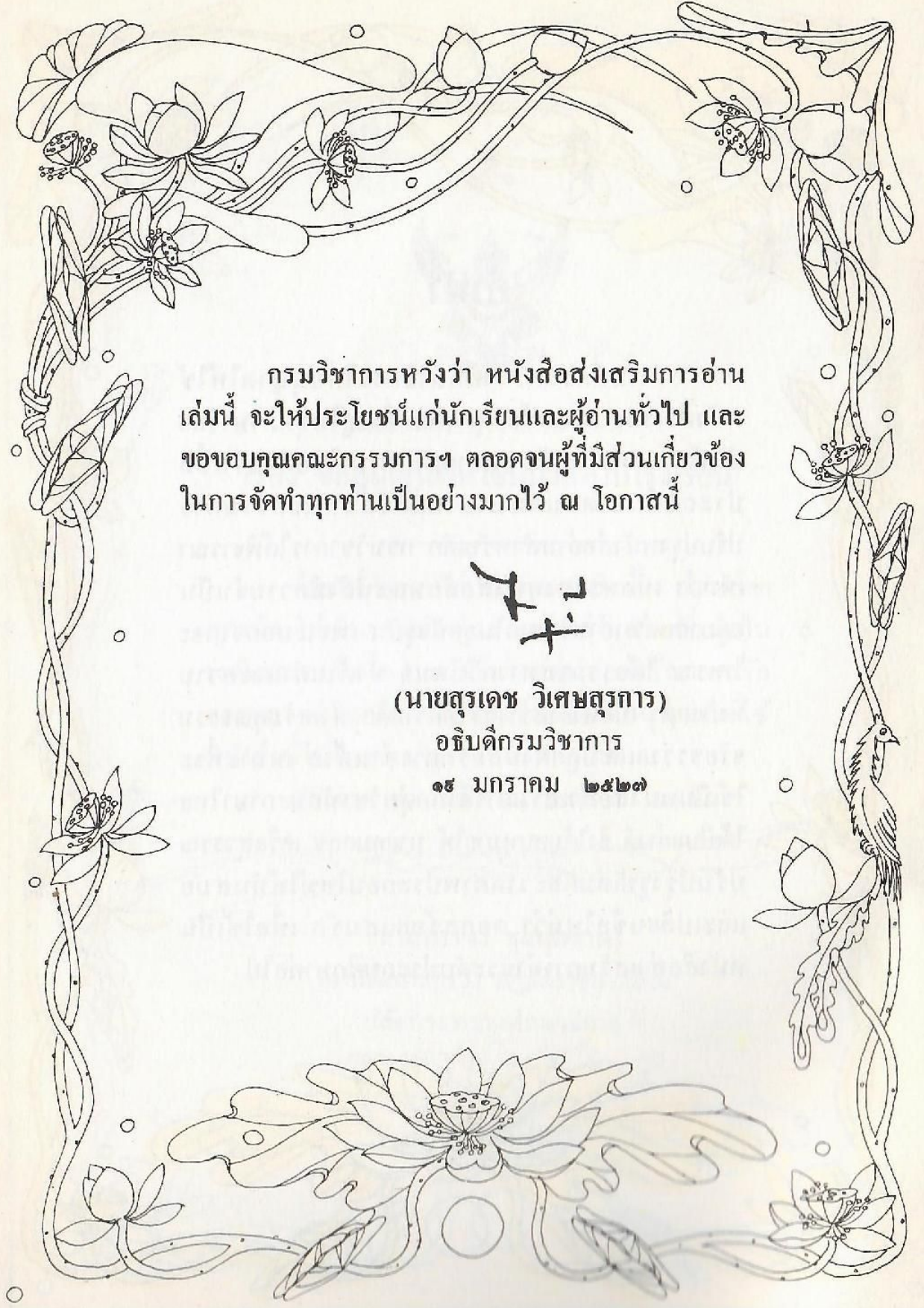
ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๒๗

(นายบรรจง ชุตกุลชาติ)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้ใช้หนังสือเรื่อง ดอกสร้อยสุภามิต ซึ่งอยู่ในชุดภาษาไทย อันดับ ๑ เล่ม ๔ เป็นบทอาขยานภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาตอนต้นมานานแล้วนั้นคณะกรรมการปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็ก กรมวิชาการได้พิจารณาเห็นว่า เนื้อหาของหนังสือลักษณะนี้ยังมีความจำเป็นอยู่มากแต่หาอ่านได้ยากในยุคปัจจุบัน เพราะนอกจากจะไพเราะ ได้อรรถรสทางกวีนิพนธ์ ทั้งด้านคำและความหมายแล้ว เนื้อหา ยังสร้างสรรค์ความคิด ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านด้วย เหมาะที่จะใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านกลุ่มวิชาทักษะภาษาไทย ได้เป็นอย่างดี จึงได้มอบหมายให้ นายคมกฤษ เครือสุวรรณ ปรับปรุงรูปเล่มและวาดภาพประกอบใหม่ให้ทันสมัย และเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า ดอกสร้อยแสนรัก เพื่อใช้เป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษาต่อไป

กรมวิชาการหวังว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน
เล่มนี้ จะให้ประโยชน์แก่นักเรียนและผู้อ่านทั่วไป และ
ขอขอบคุณคณะกรรมการฯ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
ในการจัดทำทุกท่านเป็นอย่างมากไว้ ณ โอกาสนี้

๕๕

(นายสุรเดช วิเศษสุรการ)

อธิบดีกรมวิชาการ

๑๕ มกราคม ๒๕๒๓

เด็กน้อย

๑

๑ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย

ความรู้เรายังค่อยเร่งศึกษา

เมื่อเติบโตใหญ่เราจะไ้มีวิชา

เป็นเครื่องหาเลี้ยงชีพสำหรับตน

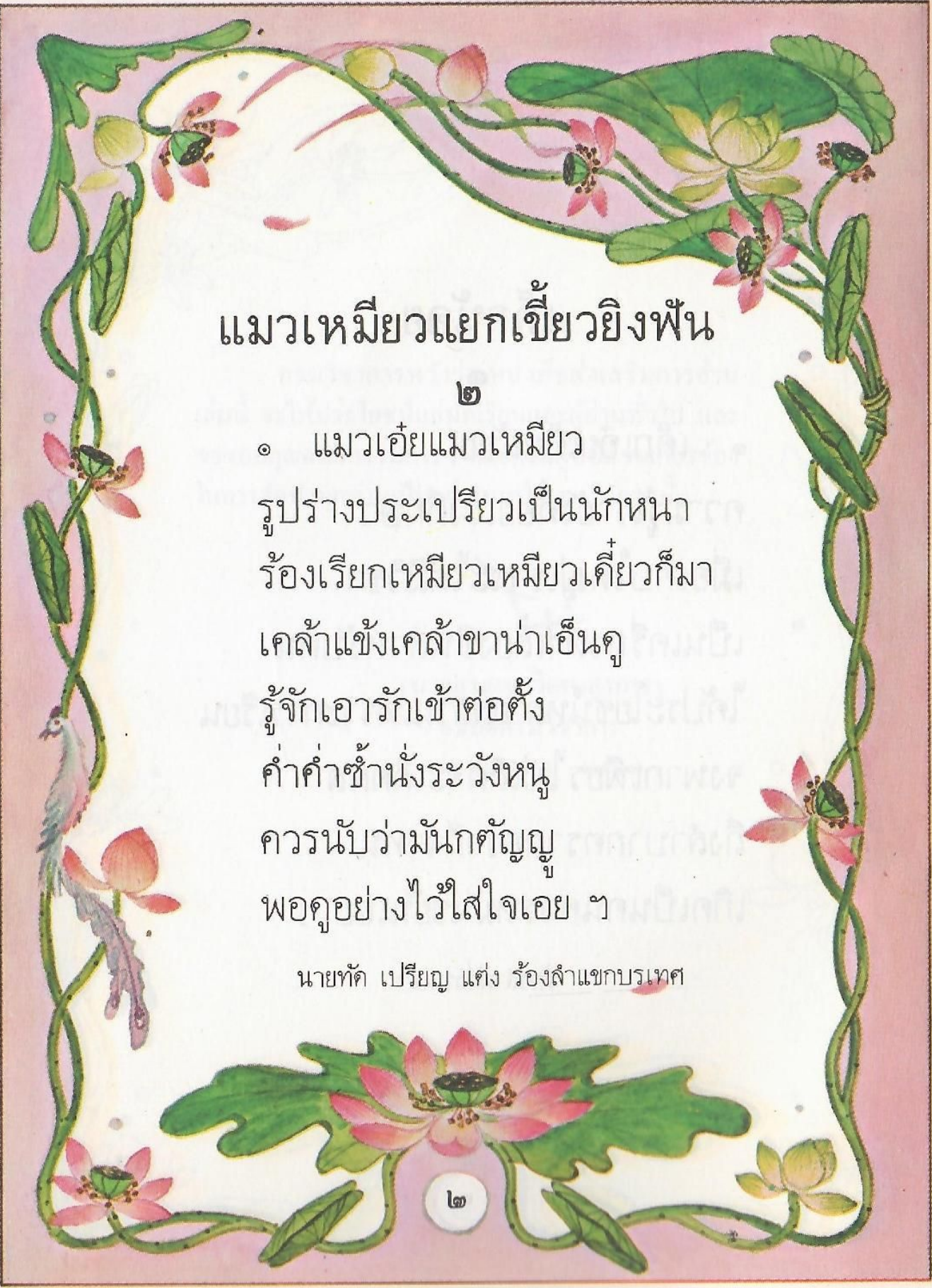
ได้ประโยชน์หลายสถานเพราะการเรียน

จงพากเพียรไปเถิดจะเกิดผล

ถึงลำบากตรากตรำก็จำทน

เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย ฯ

ร้องลำพูนรำเท้า

แมวเหมียวแยกเขี้ยวยิงฟัน

๒

๑ แมวเอ๋ยแมวเหมียว

รูปร่างประเปรี้ยวเป็นนักหนา

ร้องเรียกเหมียวเหมียวเคี้ยวก็มา

เคล้าแข้งเคล้าขาน่าเอ็นดู

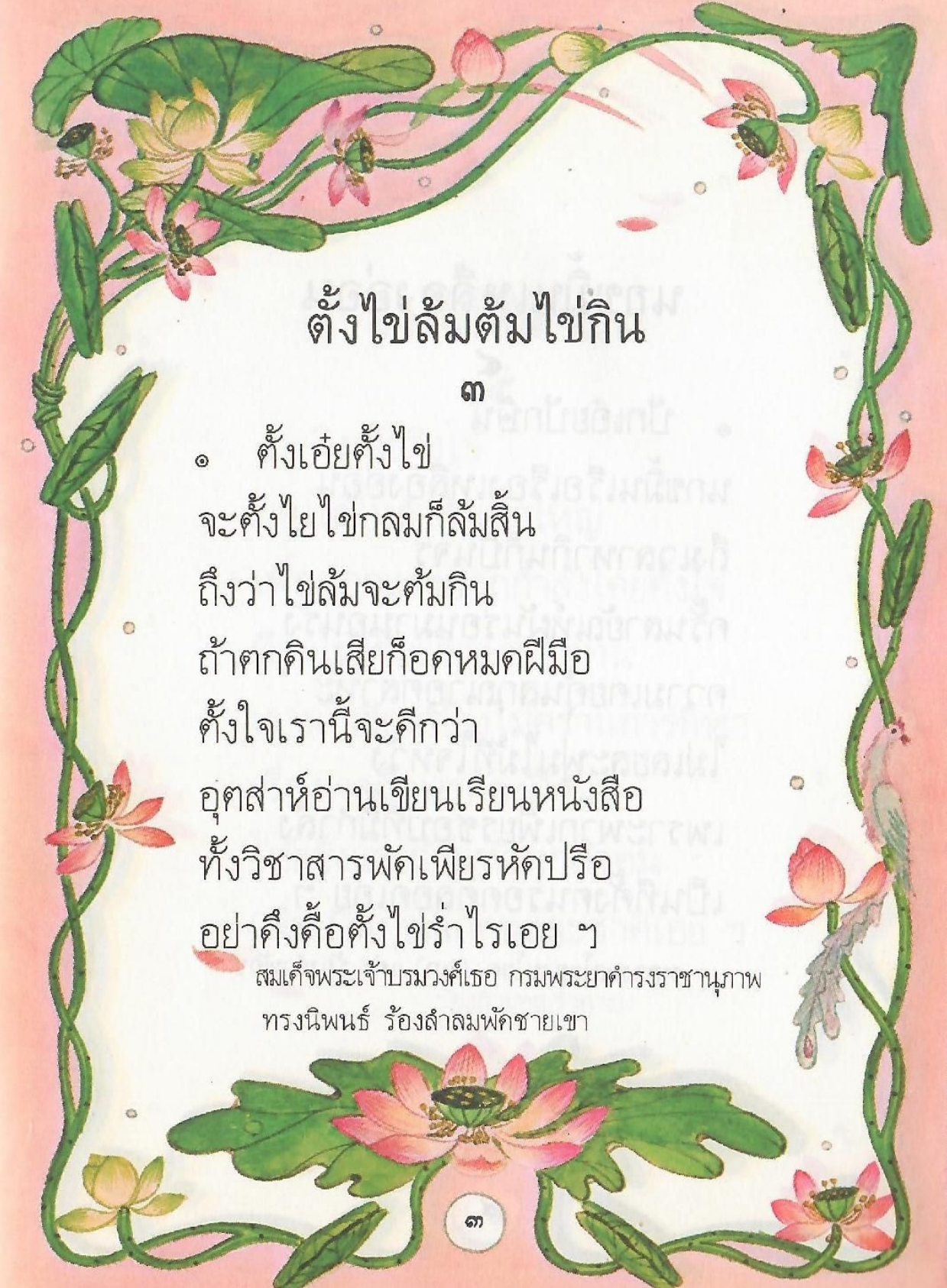
รู้จักเอารักเข้าต่อตั้ง

คำคำซ้ำนั่งระวังหนู

ควรนับว่าม้นกตัญญู

พอคุณอย่างไวใส่ใจเอ๋ย ฯ

นายหัด เปரியู แต่ง ร้องลำแขกประเทศ

ตั้งไข่ล้มต้มไข่กิน

๓

๑ ตั้งเหยยตั้งไข่
จะตั้งไข่ไข่กลมก็ล้มสิ้น
ถึงว่าไข่ล้มจะต้มกิน
ถ้าตกดินเสียก็อดหอมคฝีมือ
ตั้งใจเรานี้จะดีกว่า
อุตสาห์อ่านเขียนเรียนหนังสือ
ทั้งวิชาสารพัดเพียรหัดปรี
อย่าตั้งคือตั้งไข่ร่ำไรเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาตำราจรรยา
ทรงนิพนธ์ ร้องลำลมหักช่ายเขา

นกขมิ้นเหลืองอ่อน

๔

๑ ปักเอ๋ยปักชิน

นกขมิ้นเรือเรือเหลืองอ่อน

ถึงเวลาหากินก็บินจร

ครั้นสายัณห์ผันร่อนมานอนรัง

ความเคยคุ้นสกุณาอุตสาหะ

ไม่เลยะพุ่มไม้ที่ใจหวัง

เพราะปากเพียรชอบที่มีกำลัง

เป็นที่ตั้งตนรอดตลอดอาย ๖

หลวงมลอโธธานุโยค (นก) แต่ง ร้องลำพัดชา

จิงโจ้ไล่สำเภา

๕

๐ จิงเอ๋ยจิงโจ้
เล่นไล่ในลำสำเภาใหญ่
เพื่อออกแรงออกกำลังโดยตั้งใจ
ที่จะให้เข้มแข็งและอดทน
เรานักเรียนต้องไม่คร้านการกีฬา
เรื่องพลศึกษาต้องฝึกฝน
ให้แข็งแรงถ้วนทั่วทุกคน
เพื่อเป็นคุณแก่ตนและชาติเอ๋ย ฯ

ร้องลำนอญรำดาบ

ชักสาวมะนาวโตงเตง

๖

๑ ชักเอ๋ยชักสาว

ผลมะนาวทั้งทานในงานศพ

เข้าแย่งชิงเหมือนสิ่งไม่เคยพบ

ไม่น่าคบเลยหนอพวกขอทาน

คู่ประหนึ่งขัศสนจนปัญญา

มีทางหากินไค้หลายสถาน

ประหลาดใจเหตุไฉนไม่ทำงาน

ประกอบกรอาชีพอันดีเอย ฯ

ร้องลำसारถิ์กรถ

ติดตู่อยู่ในรูกะบอก

๗

๑ ตุ๊กเอ๋ยตุ๊กตุ่
โนเรียวโนรูช่างอยู่ไค้
ชี้เกียนักหนาระอาใจ
มาเรียกให้กินหมากไม่ยากคบ
ชาติชี้เกียจเบียดเบียนแต่เพื่อนบ้าน
การงานสักนิกก็คึกหลบ
ตื่นเช้าเราจกหมั้นประชันพลบ
ไม่ขอพบชี้เกียจเกลียดคนักเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
ทรงนิพนธ์ ร้องลำวิสันดาโอศ

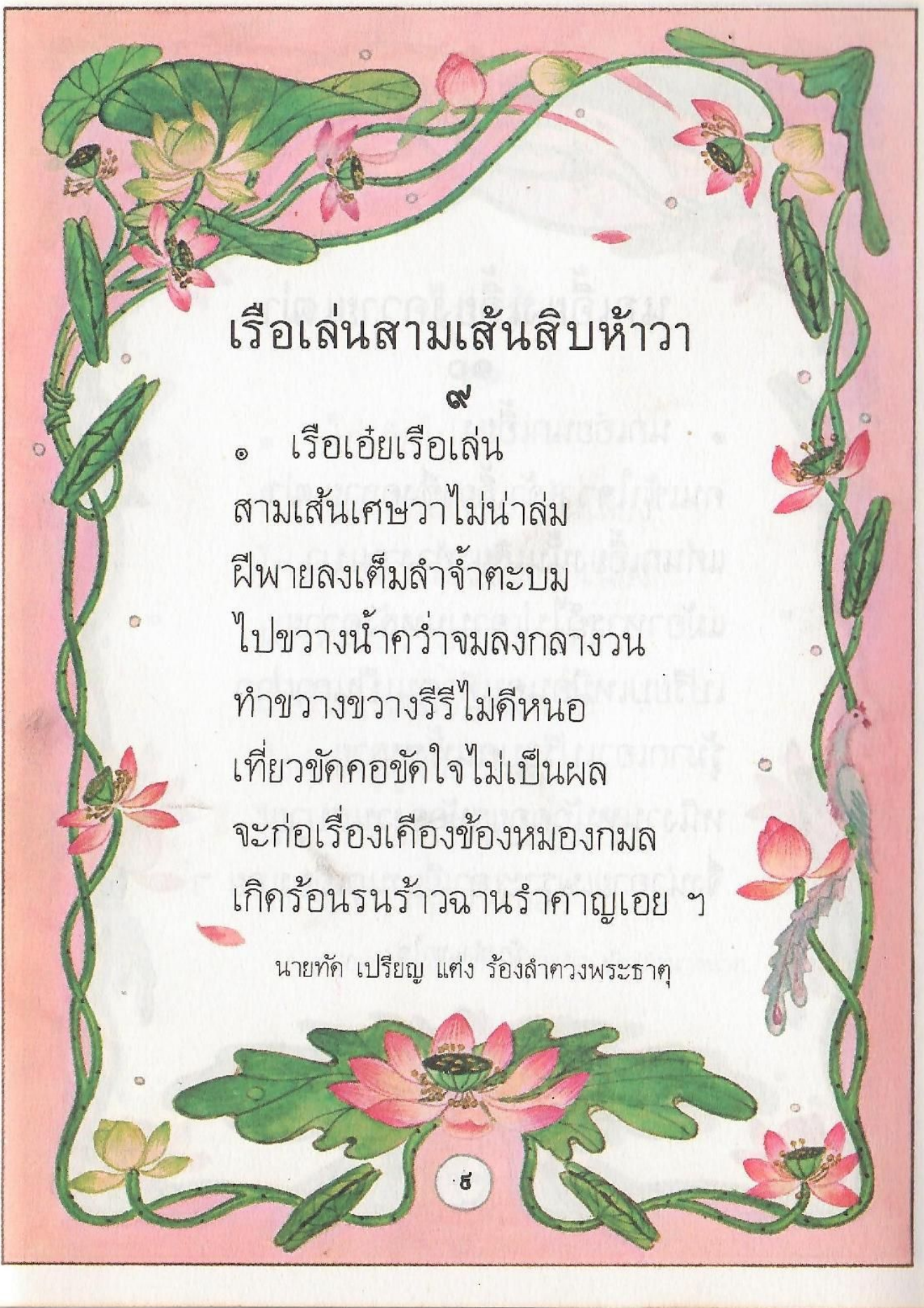

นกกิ้งโครงเข้าโพรงนกเอี้ยง

๘

๑ นกเอี้ยงนกกิ้งโครง
หลงเข้าโพรงนกเอี้ยงเถียงเจ้าของ
อ้อยอีเอี้ยงอ้อยอีเอี้ยงส่งเสียงร้อง
เจ้าของเขาว่าหน้าไม่อาย
แต่นกยังรู้ผิดรัง
นักปราชญ์รู้พลั้งไม่แม่นยำ
แต่ผิดรับผิดพอผ่อนร่าย
ภายหลังจระวังอย่าพลั้งเอย ฯ

พระยาพิณิจสารา (ทิม) แต่ง ร้องลำนำกระจอกทอง

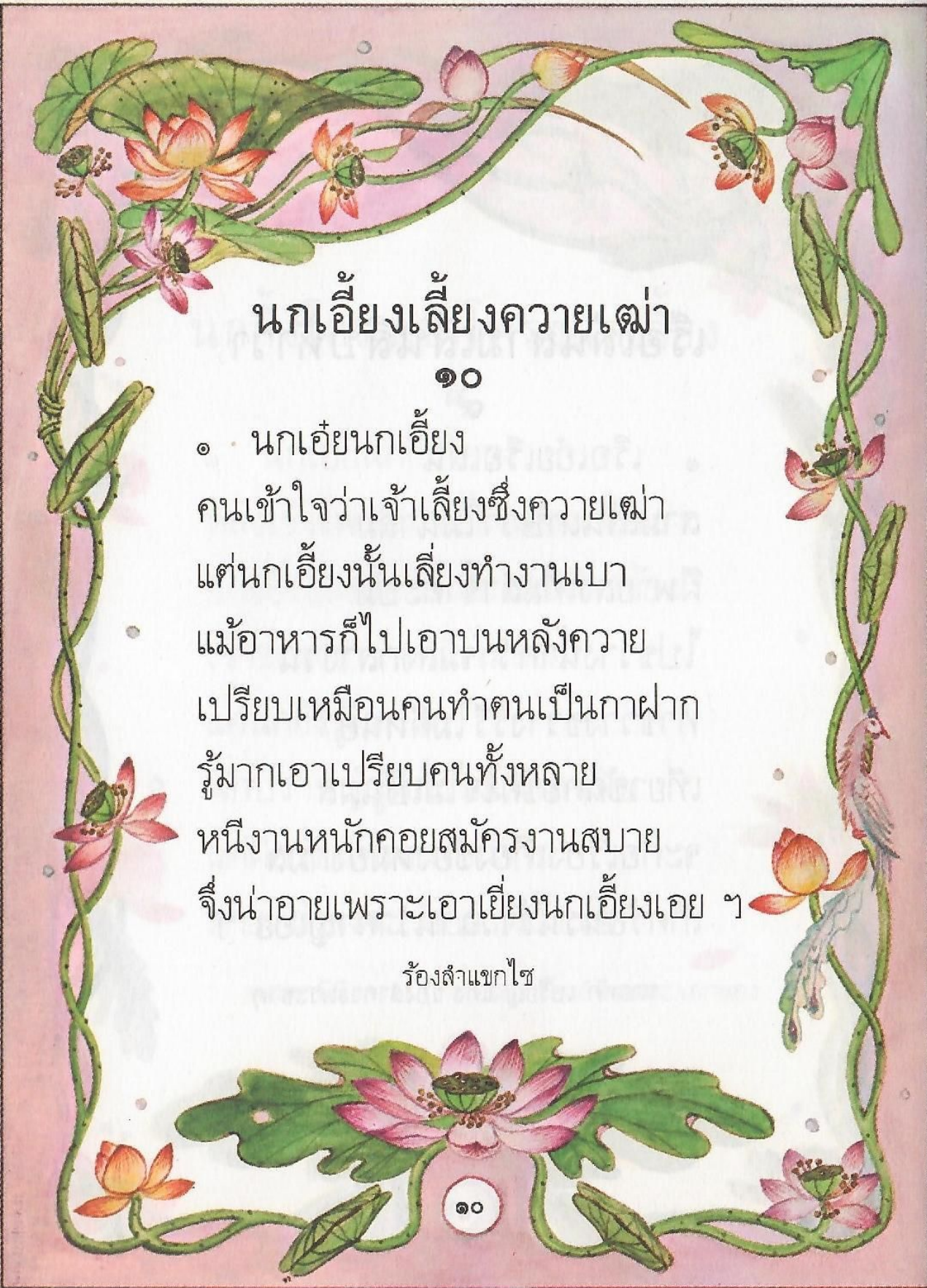

เรือเล่นสามเส้นสีบห้าว

๙

๑ เรือเอ๋ยเรือเล่น
สามเส้นเศษวาไม่น่าลุ่ม
ผีพายลงเต็มลำจ้ำตะบม
ไปขวางน้ำคว่ำจมลงกลางวน
ทำขวางขวางรีรีไม่คี่หนอ
เที่ยวชักคอกชักใจไม่เป็นผล
จะก่อเรื่องเคืองข้องหมองมล
เกิกร้อนรนร้าวฉานรำคาญเอ๋ย ฯ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำตวงพระธาตุ

นกเอี้ยงเลี้ยงควายเฒ่า

๑๐

๑ นกเอี้ยงนกเอี้ยง
คนเข้าใจว่าเจ้าเลี้ยงซึ่งควายเฒ่า
แต่นกเอี้ยงนั้นเลี้ยงทำงานเบา
แม่อาหารก็ไปเอาบนหลังควาย
เปรียบเหมือนคนทำตนเป็นกาฝาก
รู้มากเอาเปรียบคนทั้งหลาย
หนิงานหนักคอยสมัครงานสบาย
จึงน่าอายเพราะเอาเอี้ยงนกเอี้ยงเอ๋ย ฯ

ร้องสำแชกไซ

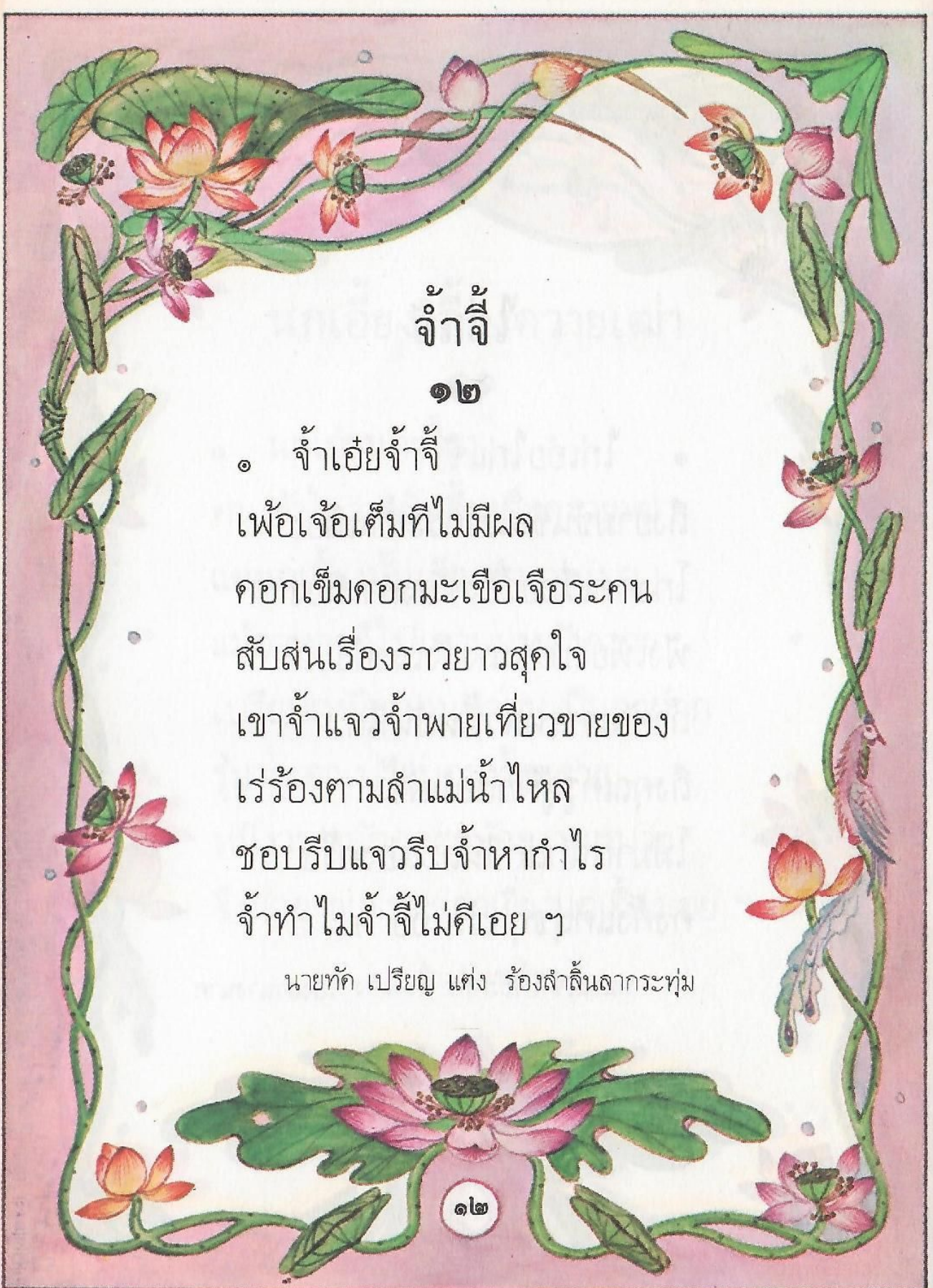

ไก่อแจ้

๑๑

๑ ไก่อ้อยไก่อแจ้
ถึงยามขันขันแซ่กระชั้นเสียง
ไก่อคอยร้องร้องซ้องสำเนียง
ฟังเพียงบรรเลงวังเวงกัง
ถ้าตัวเราเหล่านี้หมั่นนึก
ถึงคุณครูผู้ฝึกสอนสั่ง
ไม่มากนักสักวันละสองครั้ง
คงตั้งแต่สุขทุกวันเอย ฯ

หม่อมเจ้าประภากร ทรงแต่ง ร้องลำนำนางนาค

จำจี้

๑๒

๑ จำเอยจำจี้

เพื่อจ้อเต็มทีไม่มีผล

คอกเข้มคอกมะเขือเจือระคน

สับสนเรื่องราวสนุกสนาน

เขาจำแจวจำพายเที่ยวขายของ

เร่ร้องตามลำแม่น้ำไหล

ชอบรีบแจวรีบจำหากำไร

จำทำไมจำจี้ไม่คิเอย ฯ

นายทัก เปரியู แต่ง ร้องลำลั่นลากระทุ้ม

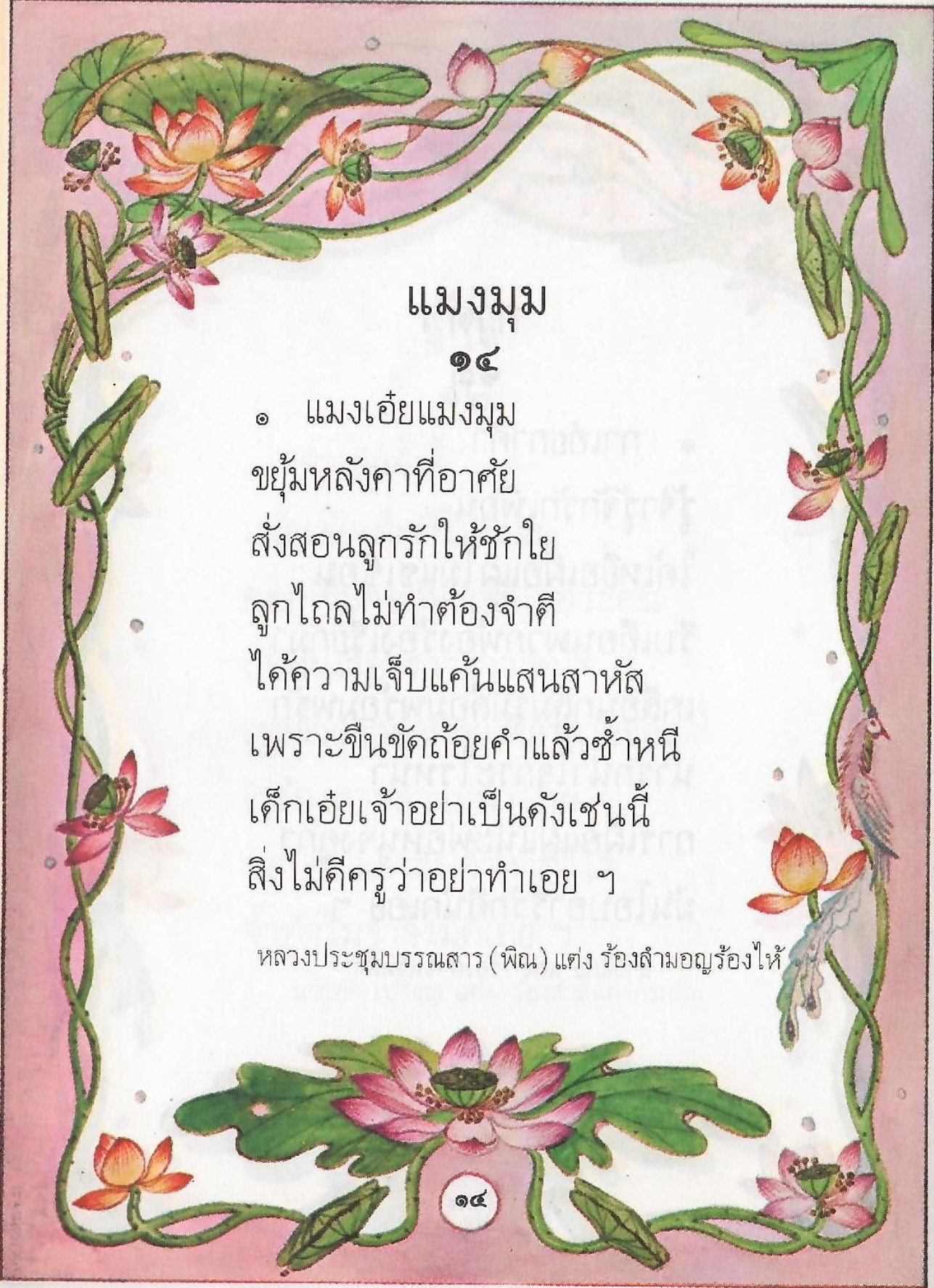

กาดำ

๑๓

๑ กาเอ๋ยกาดำ
รู้จำรู้จักรักเพื่อน
ไต่เหยื่อเผื่อแผ่ไม่แซ่เขื่อน
รีบเตือนพวกพ้องร้องเรียกมา
เกลื่อนกลุ้มรุมล้อมพร้อมพรัก
นารักน้ำใจกระไรหนา
การเผื่อแผ่แนะพ่อหนูจงดูกา
มันโอบอารีรักคืนักเอย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจันทน์เล็ก

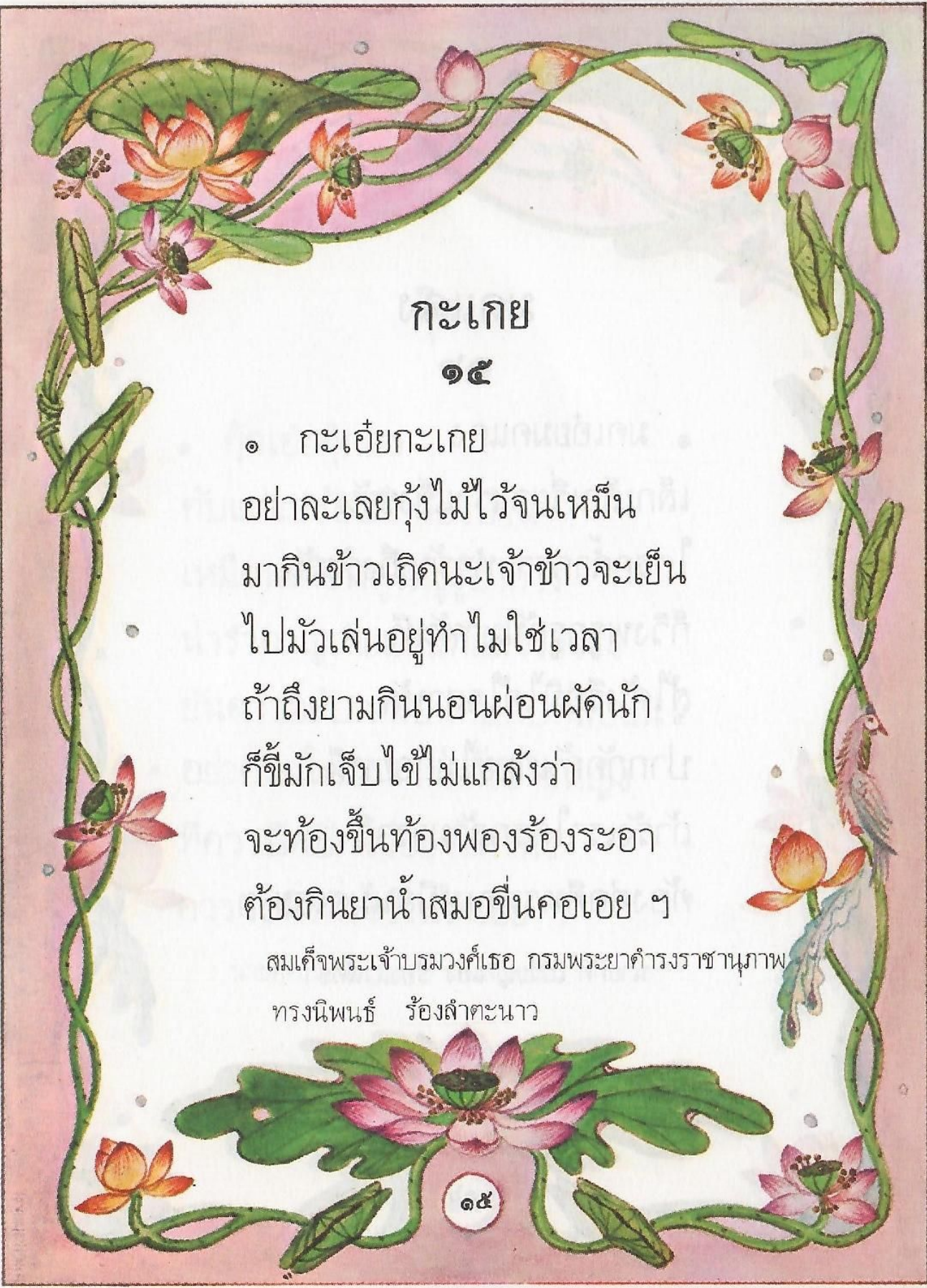

แมงมุม

๑๔

๑ แมงเอ๋ยแมงมุม
ขยุ้มหลังคาที่อาศัย
สั่งสอนลูกรักให้ชักใย
ลูกไถลไม่ทำต้องจำตี
ไต่ความเจ็บแค้นแสนสาหัส
เพราะขึ้นขัดถ้อยคำแล้วซ้ำหนี
เติกเอ๋ยเจ้าอย่าเป็นดังเช่นนี้
สิ่งไม่ดีครู่ที่อย่าทำเอ๋ย ฯ

หลวงประจวบบริรณสาร (พิน) แต่ง ร้องลำนอญร้องไห้

กะเกย

๑๕

๑ กะเอ๋ยกะเกย

อย่าละเลยกั้งไม้ไผ่จันทน์เหม็น
มากินข้าวเถิดคนะเจ้าข้าวจะเย็น
ไปมั่วเล่นอยู่ทำไมใช้เวลา
ถ้าถึงยามกินนอนผ่อนพักนัก
ก็ขี้มักเจ็บไข้ไม่แกล้งว่า
จะทำงขึ้นท้องพองร้องระอา
ต้องกินยาน้ำสมอขึ้นคอเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาตำราจรรยา
ทรงนิพนธ์ ร้องลำตะนาว

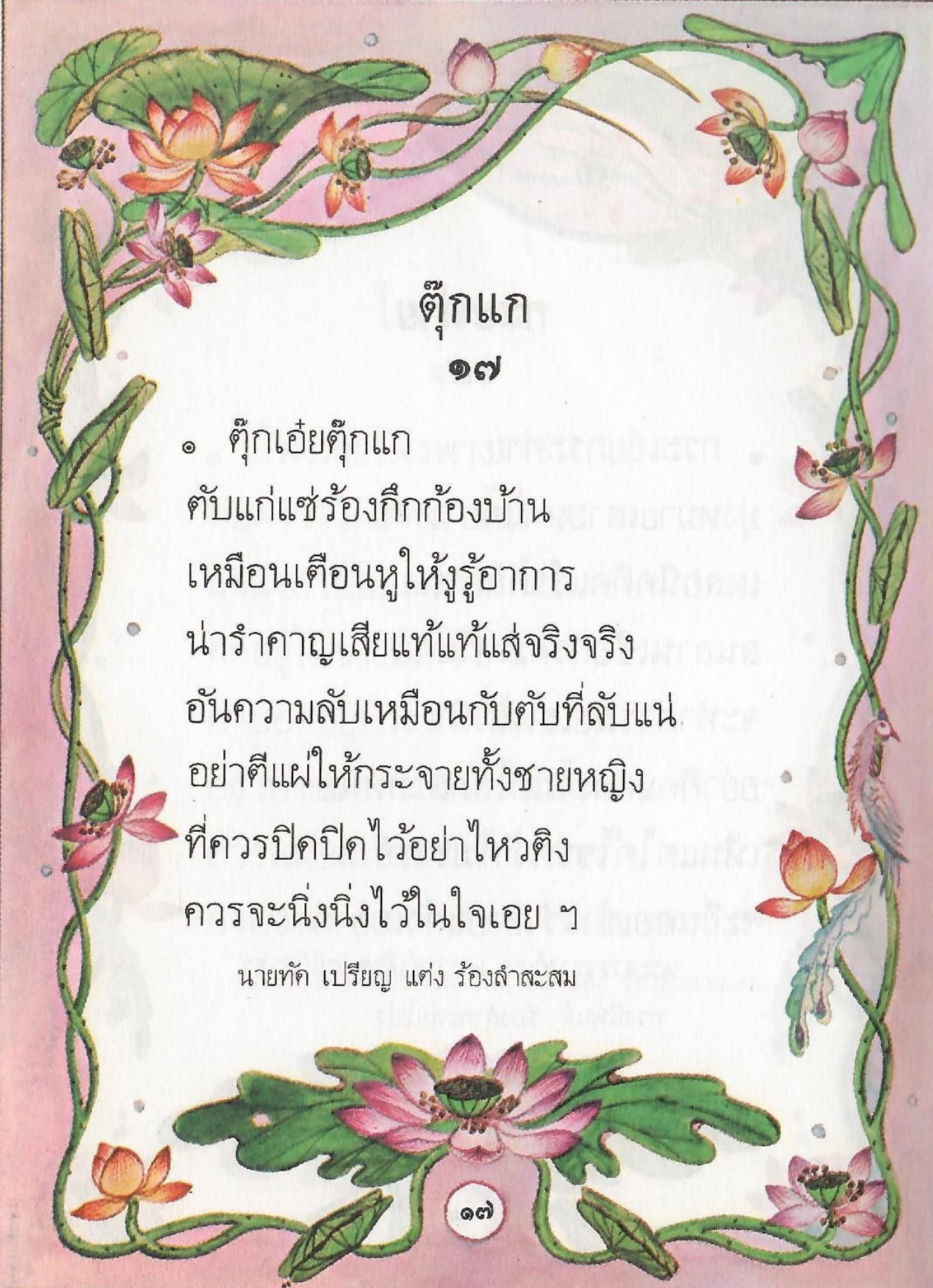

มดแดง

๑๖

๑ มดเอี่ยมมดแดง
เล็กเล็กเรียวแรงแข็งขยัน
ไครกล้ำกรายทำร้ายถึงรังมัน
ก็วิ่งพรุกรุกกันมาทันที
สู้ไค้หรือมิไค้ใจสาหัส
ปากกัดกันตอยไม่ถอยหนี
ถ้ารังเราไครกล้ำมาราวี
ต้องต่อตีทรหดเหมือนมดเอย ฯ

นายทัก เปரியญ แต่ง ร้องลำพักชา

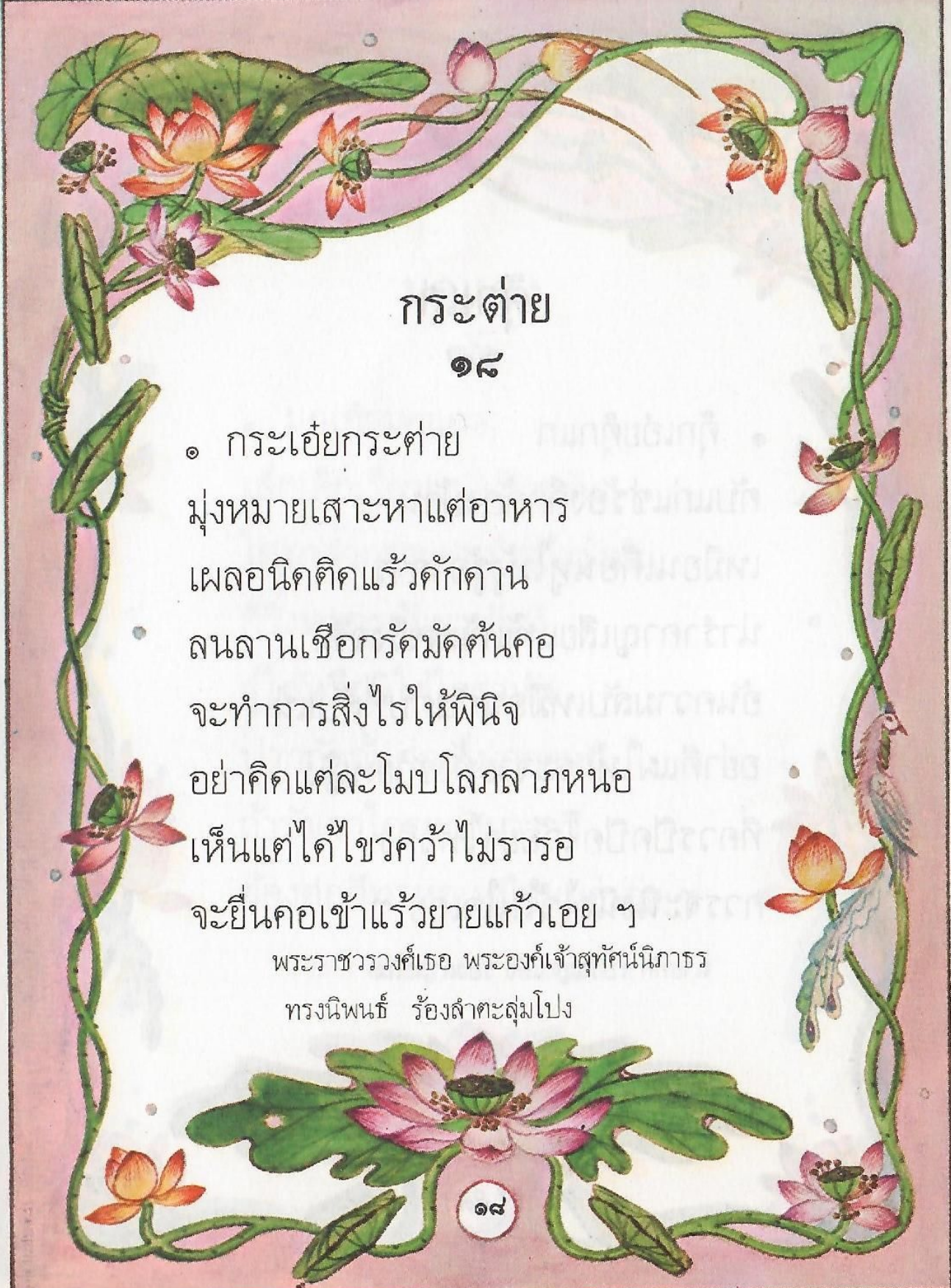

ตุ๊กแก

๑๗

๑ ตุ๊กเฮ้ยตุ๊กแก
ตับแกแชร์้องกีกก้องบ้าน
เหมือนเตือนหูให้รู้อาการ
นำร่ำคาญเสียแท้แท้แสนจริงจริง
อันความลับเหมือนกับตับที่ลับแน
อย่าตีแผ่ให้กระจายทั้งชายหญิง
ที่ควรปิดปิดไว้อย่าไหวติง
ควรจะนิ่งนิ่งไว้ในใจเอ๋ย ฯ

นายทัก เปரியญ แต่ง ร้องลำสะสม

กระต่าย

๑๘

๑ กระเฮ้ยกระต่าย

มุ่งหมายเสาะหาแต่อาหาร

เปลอนิดคิดแล้วก็ก้าน

ลนลานเชือกมัดมัดต้นคอ

จะทำการสิ่งไรให้พินิจ

อย่าคิดแต่ละโมภโลภลาภหนอ

เห็นแต่ได้ไขว่คว้าไม่รารอ

จะยื่นคอเข้าแล้วยายแก้วเอ๋ย ฯ

พระราชวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสุทนต์นิกัธ

ทรงนิพนธ์ ร้องลำตะลุ่มโปง

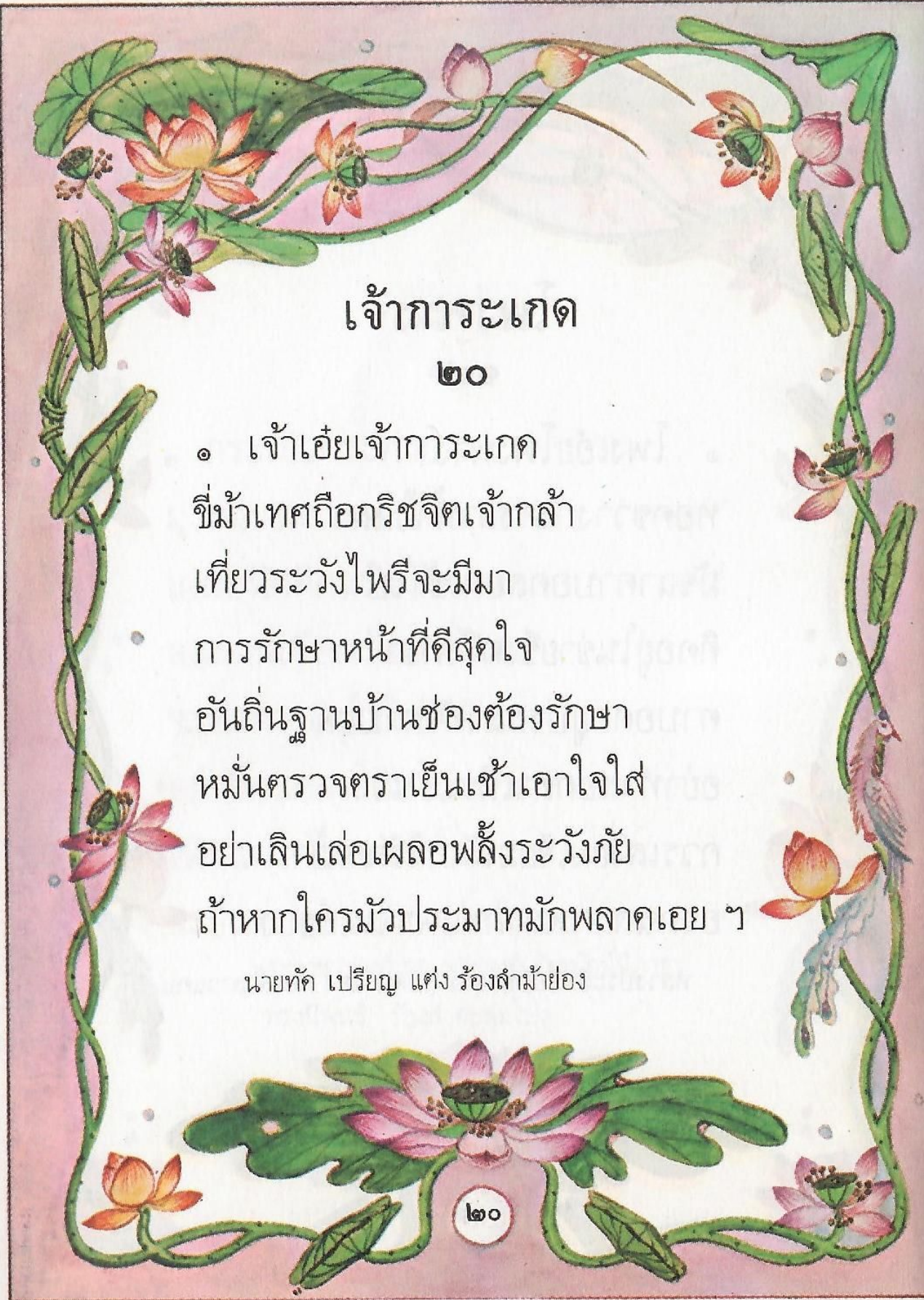

โพงพาง

๑๙

๐ โพงเอยโพงพาง
ทอขวางกลางลำน้ำไหล
มัจฉาตาบอดลอดเข้าไป
ติดอยู่ในข่ายจึงตรึงตรา
ตาบอดอยู่ประสาตัวตาบอด
อย่าทำสอศตาเห็นเช่นว่า
ควรเสียมเจียมพักตร์รักกายา
อวคณลาตพลาตท่าพาจนเอย ฯ

หลวงประสิทธิ์อักษรสาร (เทศ) แต่ง ร้องลำลาวแคน

เจ้ากระเกต

๒๐

๑ เจ้าเอ๋ยเจ้ากระเกต
ชีม้ำเทศถือกริชจิตเจ้ากล้า
เทียบระวังไพรจะมีมา
การรักษาหน้าที่ดีสุดใจ
อันถิ่นฐานบ้านช่องต้องรักษา
หมั่นตรวจตราเย็นเช้าเอาใจใส่
อย่าเล่นเลอเพลอพลั้งระวังภัย
ถ้าหากใครมัวประมาทมักพลาดเอย ฯ

นายทัก เปரியณ แสง ร้องลำม้ายอง

โมเเย

๒๑

๑ โมเเยโมเเย

ไปทะเลเมาคลื่นผืนไม้ไหว

ให้อ่อนจิตอาเจียนริงเวียนไป

พักอาศัยจอนอนก็ผ่อนคลาย

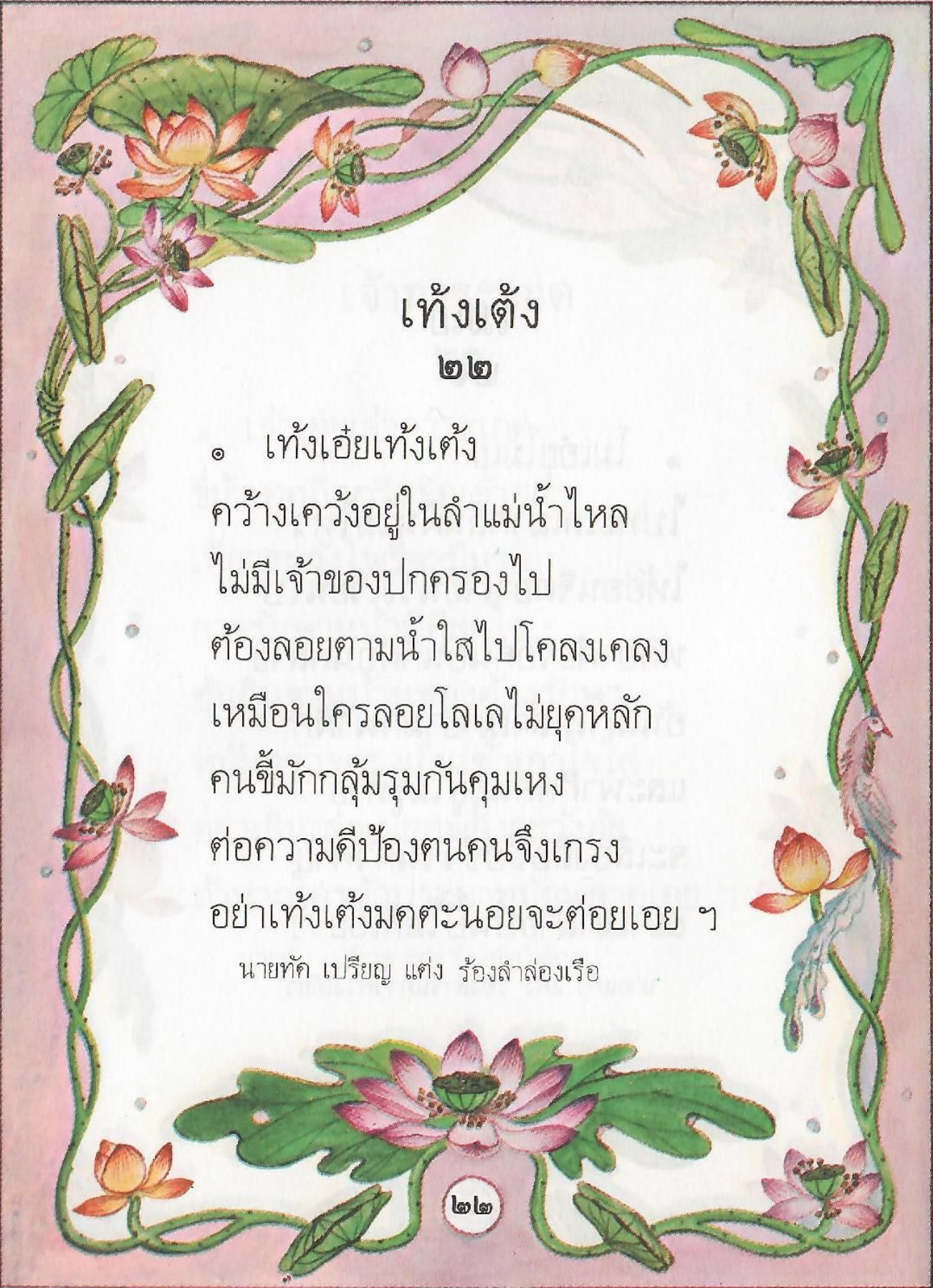
อันเมาเหล้าเมายามักพาผิด

และพาติดทนอยู่ไม่รู้หาย

จะเลื่องลือชื่อชั่วจนทั่วตาย

อย่าเมามายป่นปี้ไม่ดีเอย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจันทรวงเคียว

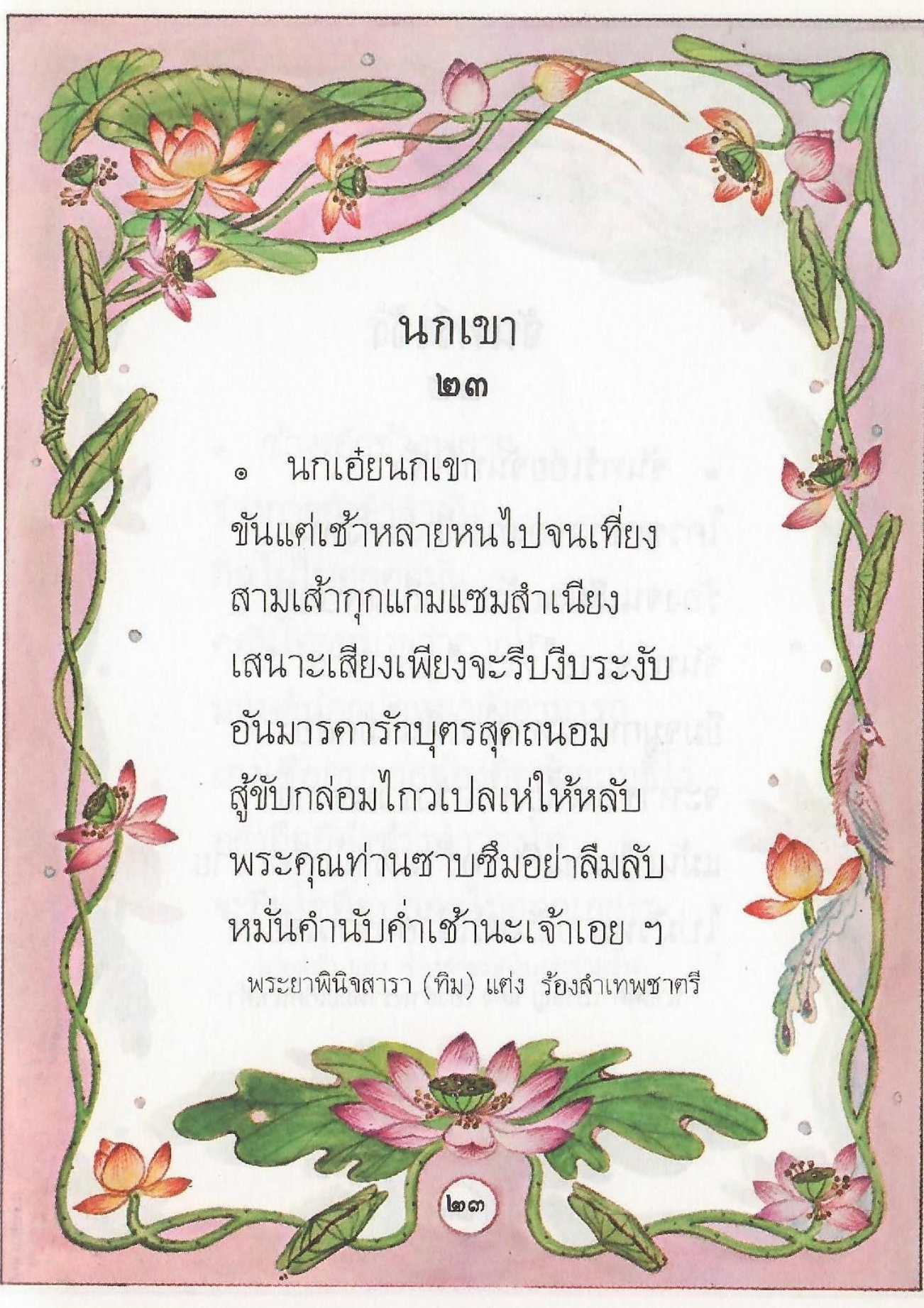

แท้จริง

๒๒

๑ แท้งเฮ้ยแท้จริง
คว้างแคว้งอยู่ในลำแม่น้ำไหล
ไม่มีเจ้าของปกครองไป
ต้องลอยตามน้ำใสไปโคลงเคลง
เหมือนใครลอยโลเลไม่ผูกหลัก
คนขี้มักกลุ้มรุมกันคุมเหง
ต่อความดีป้องกันคนจึงเกรง
อย่าแท้จริงมคตะนอยจะต้อยเอย ฯ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำลองเรือ

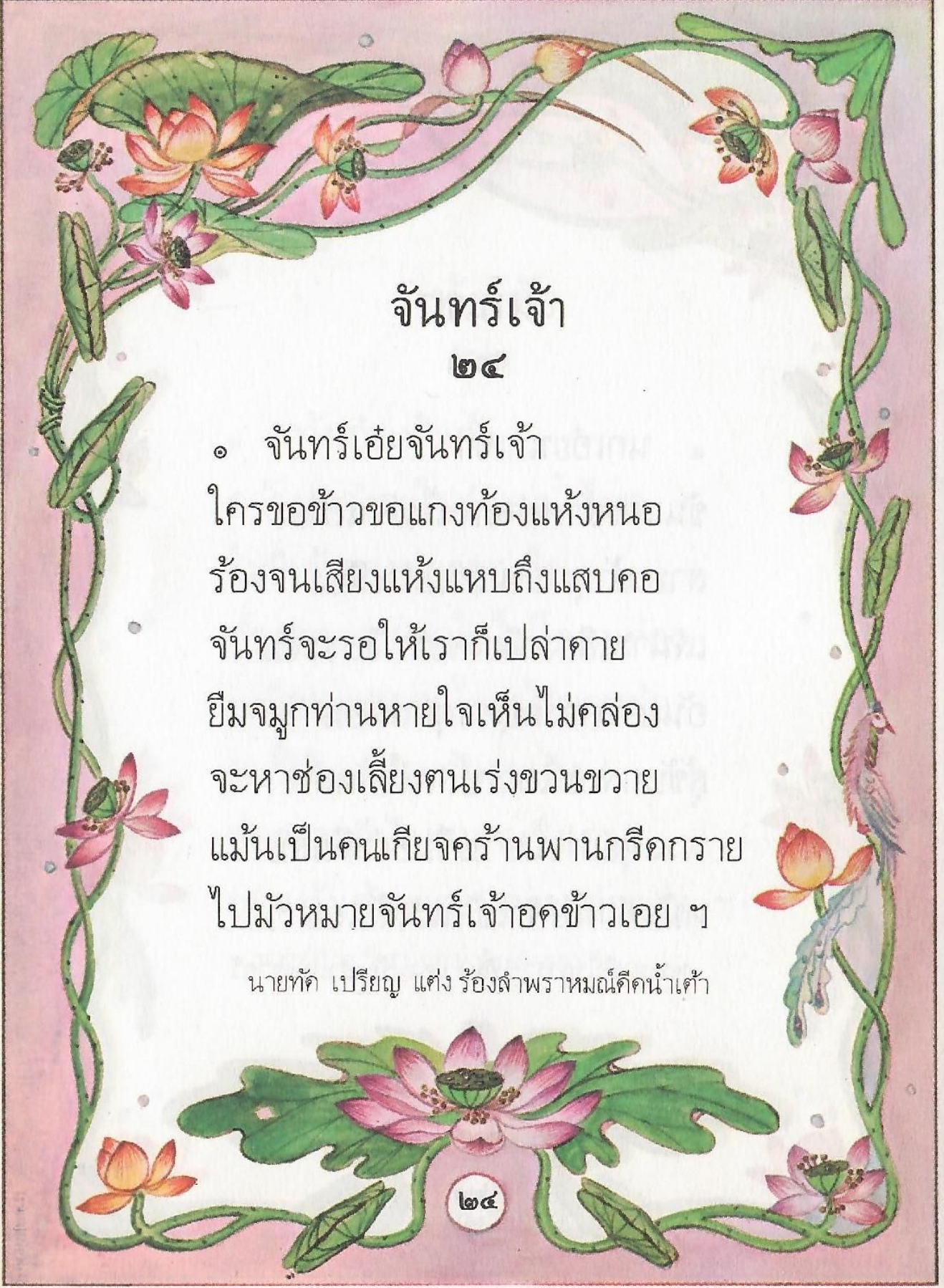

นกเขา

๒๓

๑ นกเอี้ยงนกเขา
ขันแต่เช้าหลายหนไปจนเที่ยง
สามเส้ากุกแกมแซมสำเนียง
เสนาะเสียงเพียงจะรีบจับ
อันมารการักบุตรสุดถนอม
สู้ขับกล่อมไกวเปลให้หลับ
พระคุณท่านซาบซึ้งอย่าลืมลับ
หมั่นคำนับคำเช้าณะเจ้าเอ๋ย ฯ

พระยาพิณิจสารา (ทิม) แต่ง ร้องลำเทพชาตรี

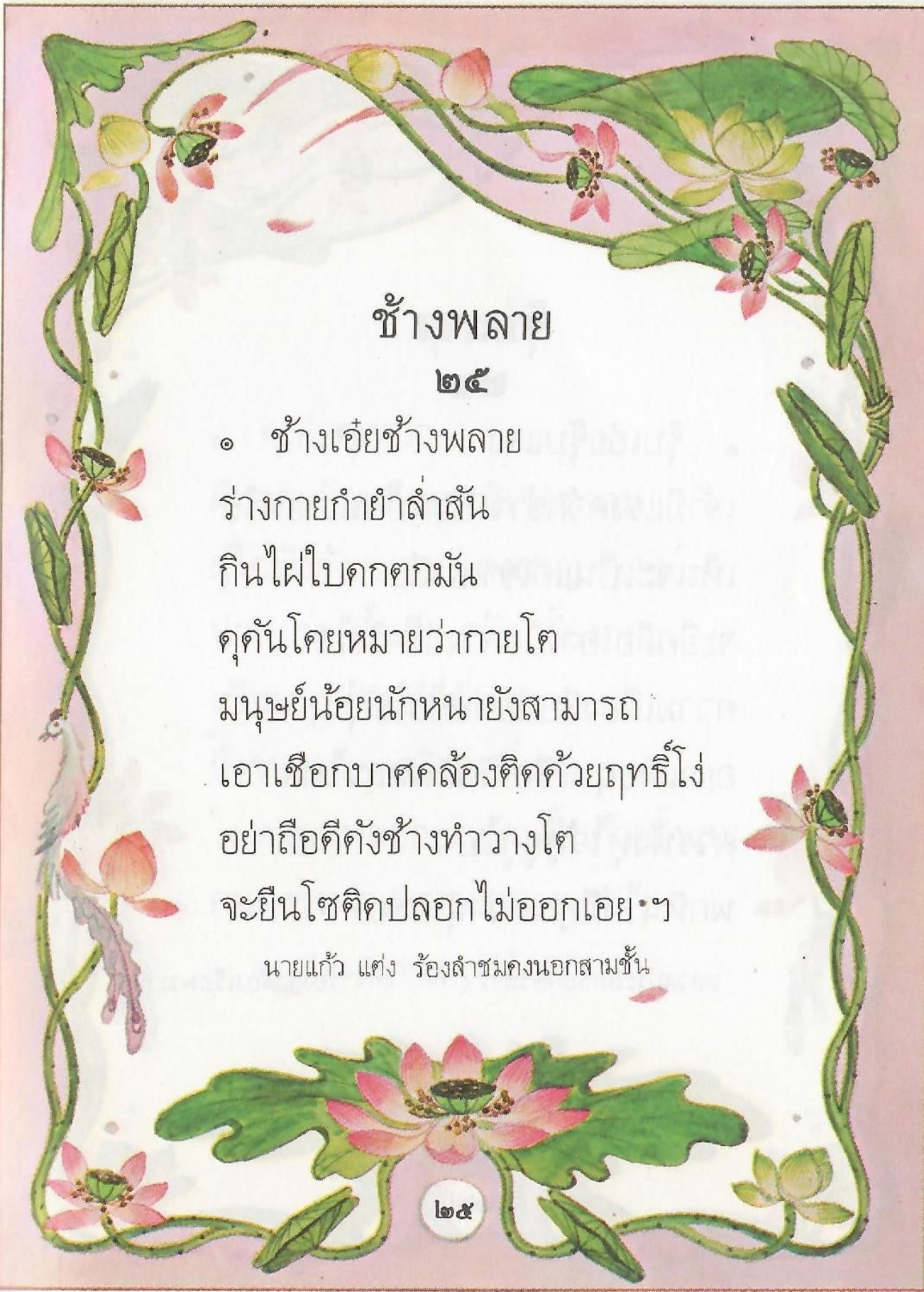

จันทร์เจ้า

๒๔

๑ จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
ใครขอข้าวขอแกงท้องแห้งหนอ
ร้องจนเสียงแห้งแหบถึงสลับคอ
จันทร์จะรอให้เราไปเล่ากาย
ยืมจุมพิตานหายใจเห็นไม่คล่อง
จะหาช่องเลี้ยงตนเร่งชวนขวย
 मैंเป็นคนเกียจคร้านพานกริดกราย
ไปมัวหมายจันทร์เจ้าออกข้าวเอ๋ย ฯ

นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำพราหมณ์คีตน้ำเต้า

ช้างพลาย

๒๕

๑ ช้างเอ๋ยช้างพลาย

ร่างกายกำยำล่ำสัน

กินไฟใบคกตกมัน

คุณโดยหมายความว่ากายโต

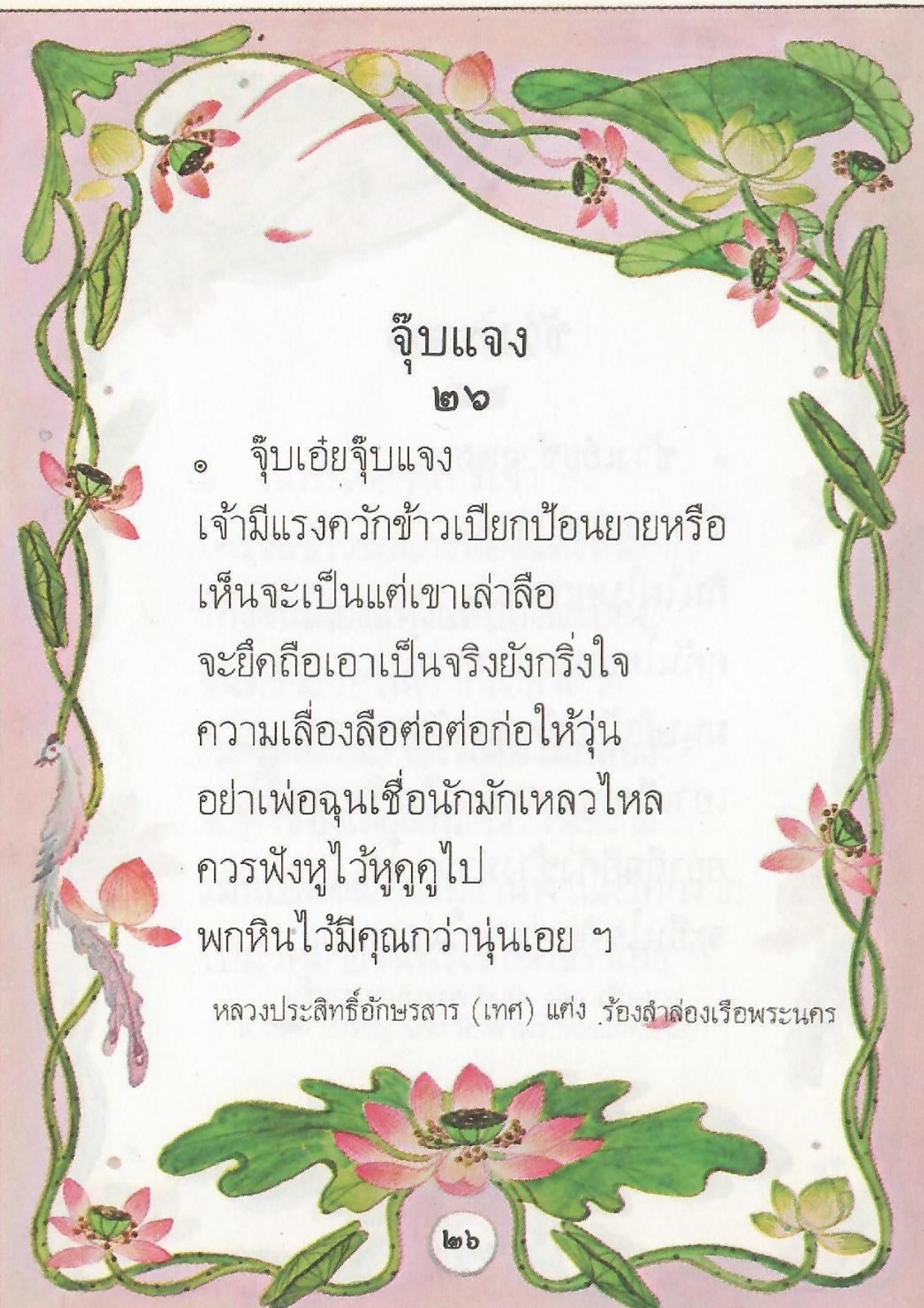
มนุษย์น้อยนักหนายังสามารถ

เอาเชือกบาศคล้องติดด้วยฤทธิ์โง่

อย่าถือติดังช้างทำวางโต

จะยืนโซติดปลอกไม่ออกเอ๋ย..ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำซมดงนอกสามชั้น

จู้บแจง

๒๖

๑ จู้บเอ๋ยจู้บแจง

เจ้ามีแรงควักข้าวเปียกปอนยายหรือ

เห็นจะเป็นแต่เขาเล่าลือ

จะยี้คถือเอาเป็นจริงยังกริ่งใจ

ความเลื่องลือต่อก่อให้วุ่น

อย่าเพ่อจนเชื่อนักมักเหลวไหล

ควรฟังหูไว้หูคู้ไป

พกหินไว้มีคุณกว่านุ่นเอ๋ย ฯ

หลวงประดิษฐ์อักษรสาร (เทศ) แต่ง ร้องลำลองเรือพระนคร

ดูเหว่า

๒๗

๑ ดูเอ๋ยดูเหว่า

ผีปากเจ้าเหลือเอกวิเวกวาน

ผู้ไคฟังวังเวงบรลงลาญ

น่าสงสารน้ำเสียงเจ้าเกลี้ยงกลม

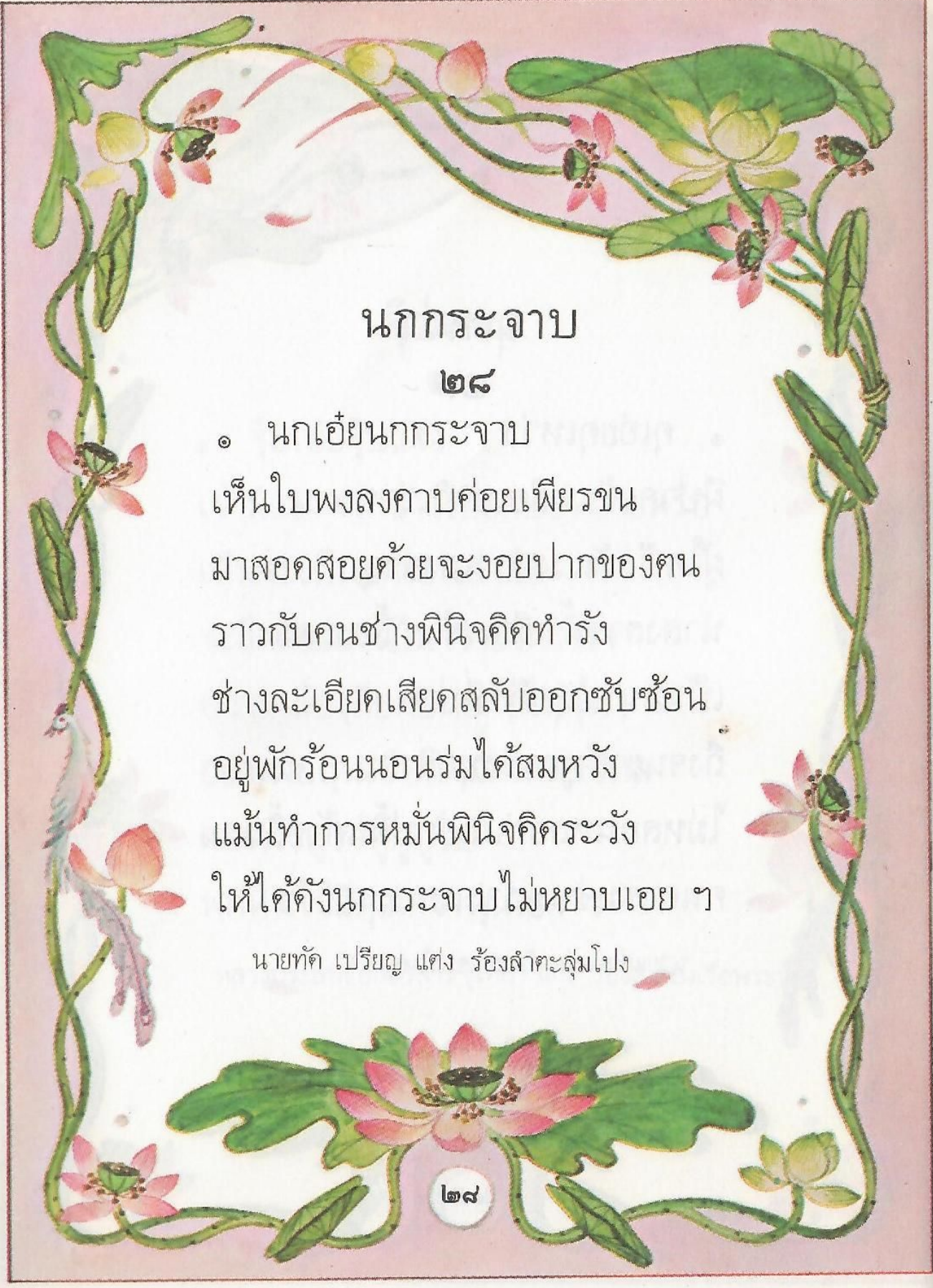
เป็นมนุษย์สุดคึกก็ทีปาก

ถึงจนยากพูดจริงทุกสิ่งสม

ไม่หลอนหลอกปลอกปลิ้นค้ายลั่นลม

คนคงชมว่าเพราะเสนาะเออ ๖

นายแก้ว แต่ง ร้องลำเซมรใหญ่

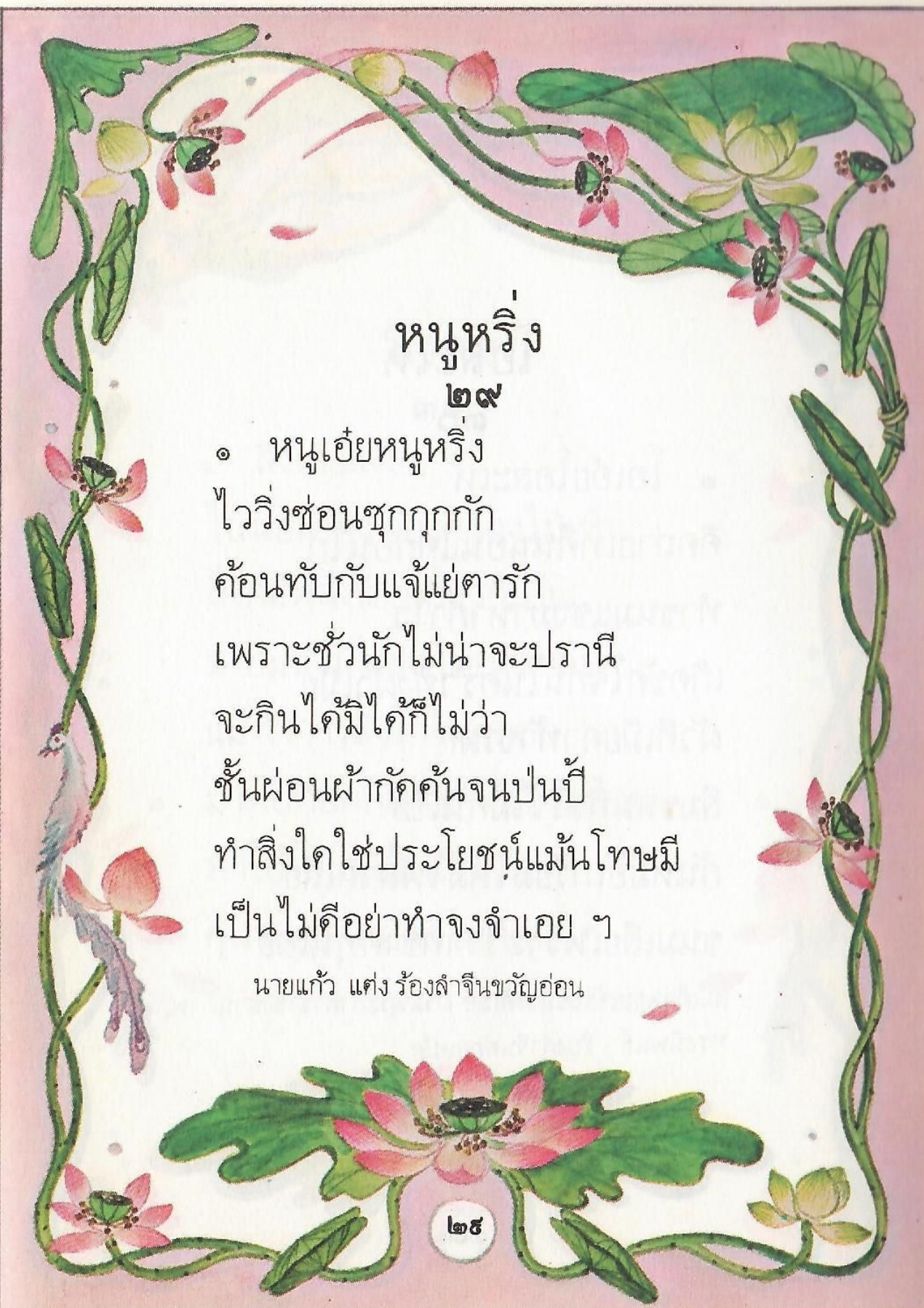

นกกระจาบ

๒๘

๑. นกเอี้ยงนกกระจาบ
เห็นใบพวงลงคาบค้อยเพียรขน
มาสอดสอยค้ำยจะงอยปากของตน
ราวกับคนช่างพินิจคิดทำรัง
ช่างละเอียดเสียดสลับออกซับซ้อน
อยู่พักร้อนนอนร่มไค้สมหวัง
แม่นทำการหมั่นพินิจคิดระวัง
ให้ได้ดังนกกระจาบไม่หยาบเอ๋ย ฯ

นายทศ เปரியัญ แต่ง ร้องลำตะลุ่มโปง

หนูหริ่ง

๒๙

๑ หนูเอ๋ยหนูหริ่ง
ไว้วิงซ่อนซุกกุกกัก
ค้อนทับกับแจ้แย่ตารัก
เพราะช้วนักไม่น่าจะปราณี
จะกินได้มิได้ก็ไม่ว่า
ชั้นผอนผ้ากัดคันจนปนปี
ทำสิ่งใดใช่ประโยชน์แม่นโทษมิ
เป็นไมตรีอย่าทำจงจำเอย ฯ

นายแก้ว แต่ง ร้องลำจันทน์ขลุ่ยอ่อน

โอละเห่

๓๐

๑ โอเอ๋ยโอละเห่

คิดถ่ายเทตื่นนอนแต่ก่อนไก่

ทำขนมแข่งมาหากำไร

เกิดขี้ใจกันในครัวทั้งผัวเมีย

ผัวตีเมียค่าทำกรรม

ลืมขนมทิ้งไว้ไม่คนเขี่ย

กันหม้อเกรียมไหม้ไฟลวกเสีย

ขนมเสียเพราะวิวาทขาดทุนเอ๋ย ฯ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
ทรงนิพนธ์ ร้องลำจันทอวยหม้อ

ลึงลม

๓๑

๑. ลึงเอ๋ยลึงลม

ไฉนอมข้าวพองทรงไม่เห็น

ลึงก็มีฟันเขี้ยวเคี้ยวก็เป็น

มาอมนิ่งนิ่งเล่นไม่เห็นควร

แม้ทำการสิ่งใดไม่ตลอด

มาท้อทอกลางคันคึกหันหวน

ทำโอ้อ้อเอ้อเอ้อลงเรรวน

คนจะสรวลบัคสีไม่ดีเอ๋ย ฯ

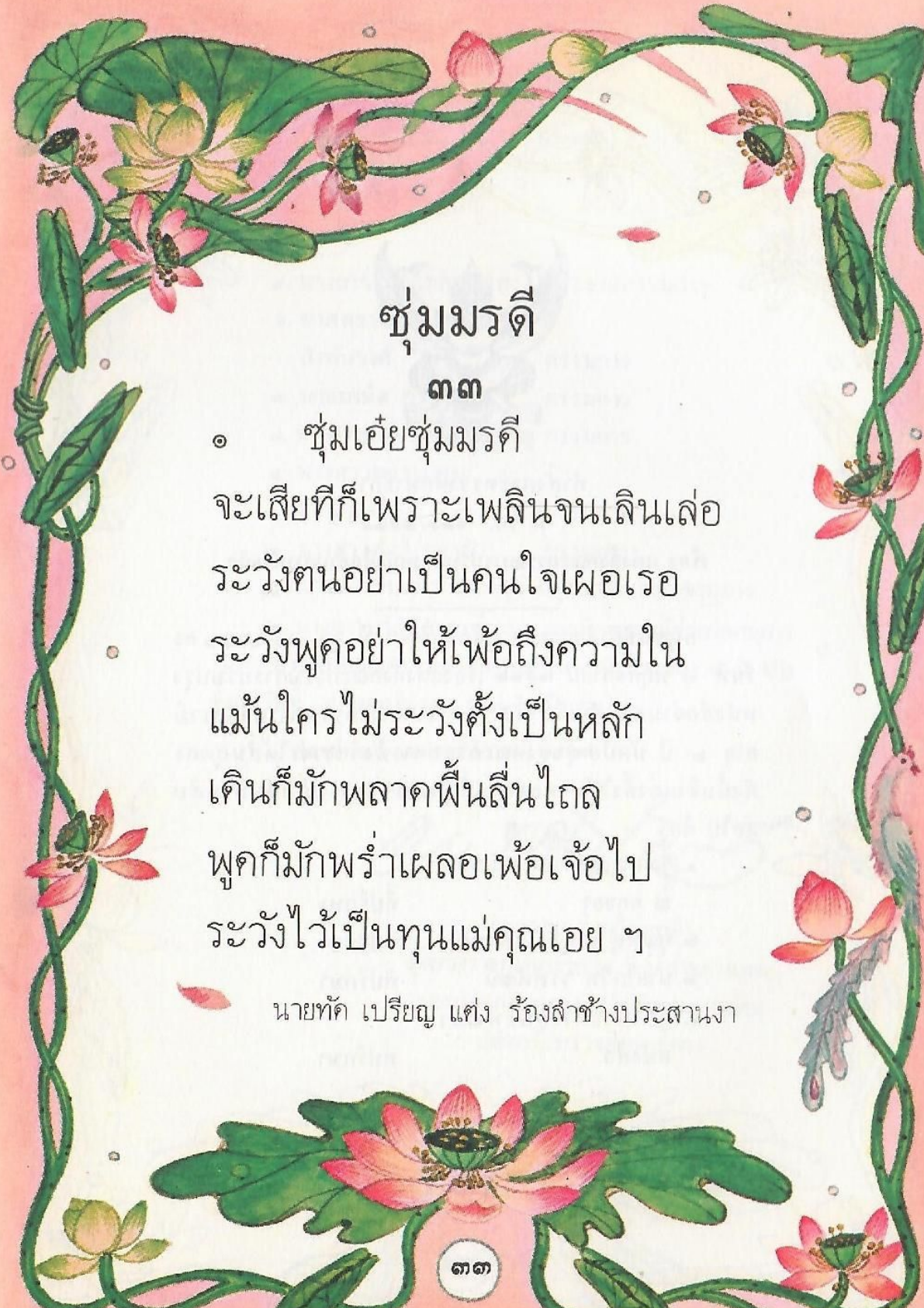
นายทัก เปரியัญ แต่ง ร้องลำสึงทองมอญ

อิมก่อน

๓๒

๐ อิมเอ๋ยอิมก่อน
รีบจะไปคุละครโชนหนึ่ง
ทิ้งสำหรับค้ำก้อนไฉ่รุ่งรัง
เหมาะคนอิมทีหลังให้ล้างชาม
การเฝ้าเอาเปรียบกันอย่างนี้
มิคือนอเจ้าฟังเราห้าม
คบเพื่อนฝูงจงยุติสำหรับพยายาม
รักษาความสามัคคีจึงดีเอย ฯ
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ
ทรงนิพนธ์ ร้อยลำสระบุหร่งนอก

ชุ่มมรดิ

๓๓

๑ ชุ่มเอ๋ยชุ่มมรดิ

จะเสียทีก็เพราะเพล็นจนเลินเล่อ

ระวังตนอย่าเป็นคนใจเผอเรอ

ระวังพูดอย่าให้พ้อถึงความใน

แม่นใครไม่ระวังตั้งเป็นหลัก

เดินก็มักพลาดพื้นลื่นไถล

พูดก็มักพรวดเผลอเพ้อเจ้อไป

ระวังไว้เป็นทุนแม่คุณเอ๋ย ฯ

นายทัก เปริยณ แสง ร้องลำซำงประสานงา

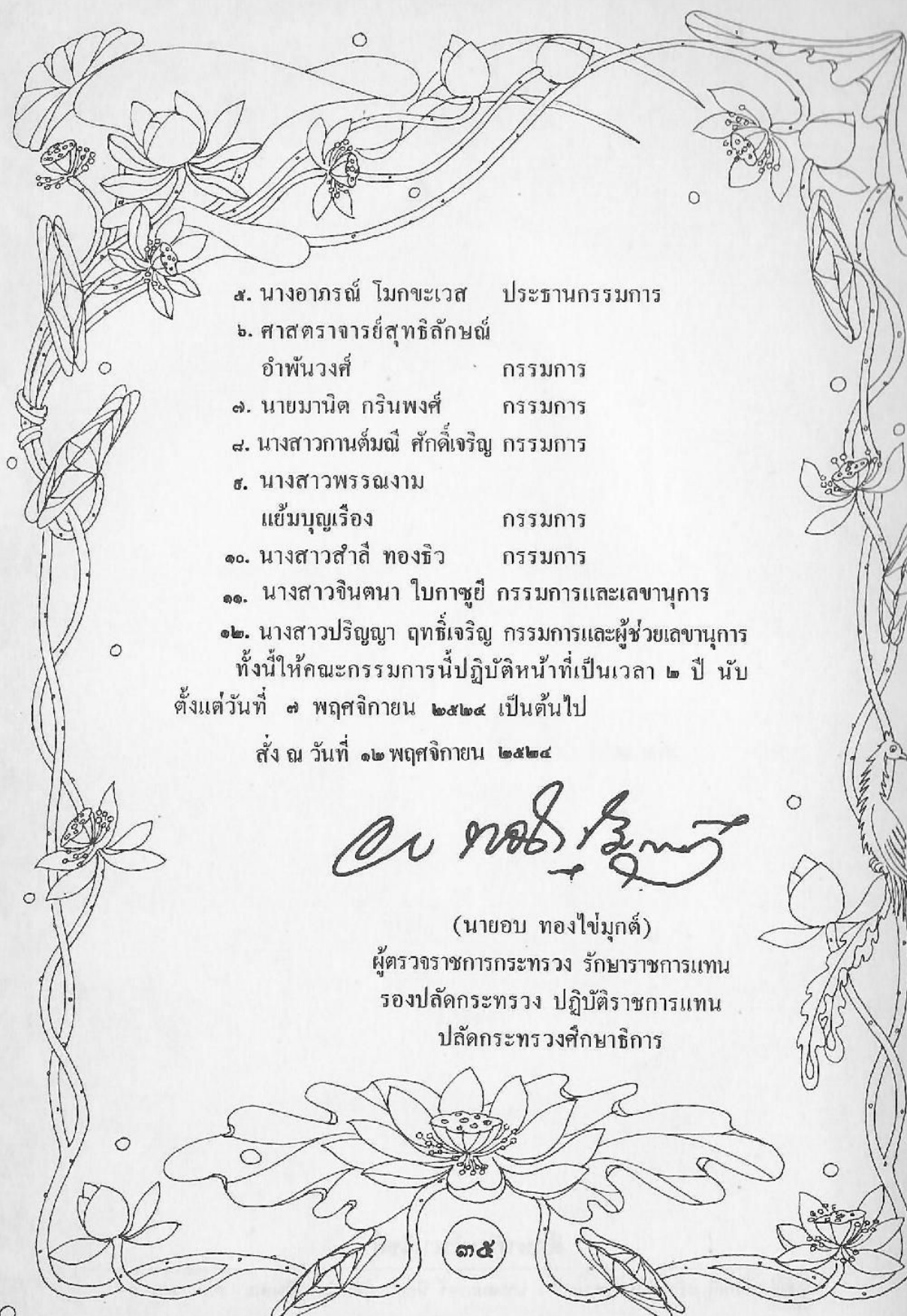
คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

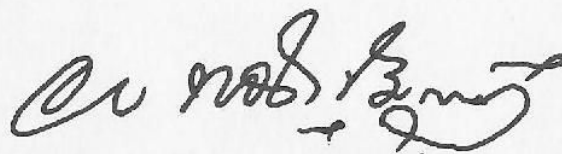
ที่ วก. ๖๒๓/๒๕๒๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็ก

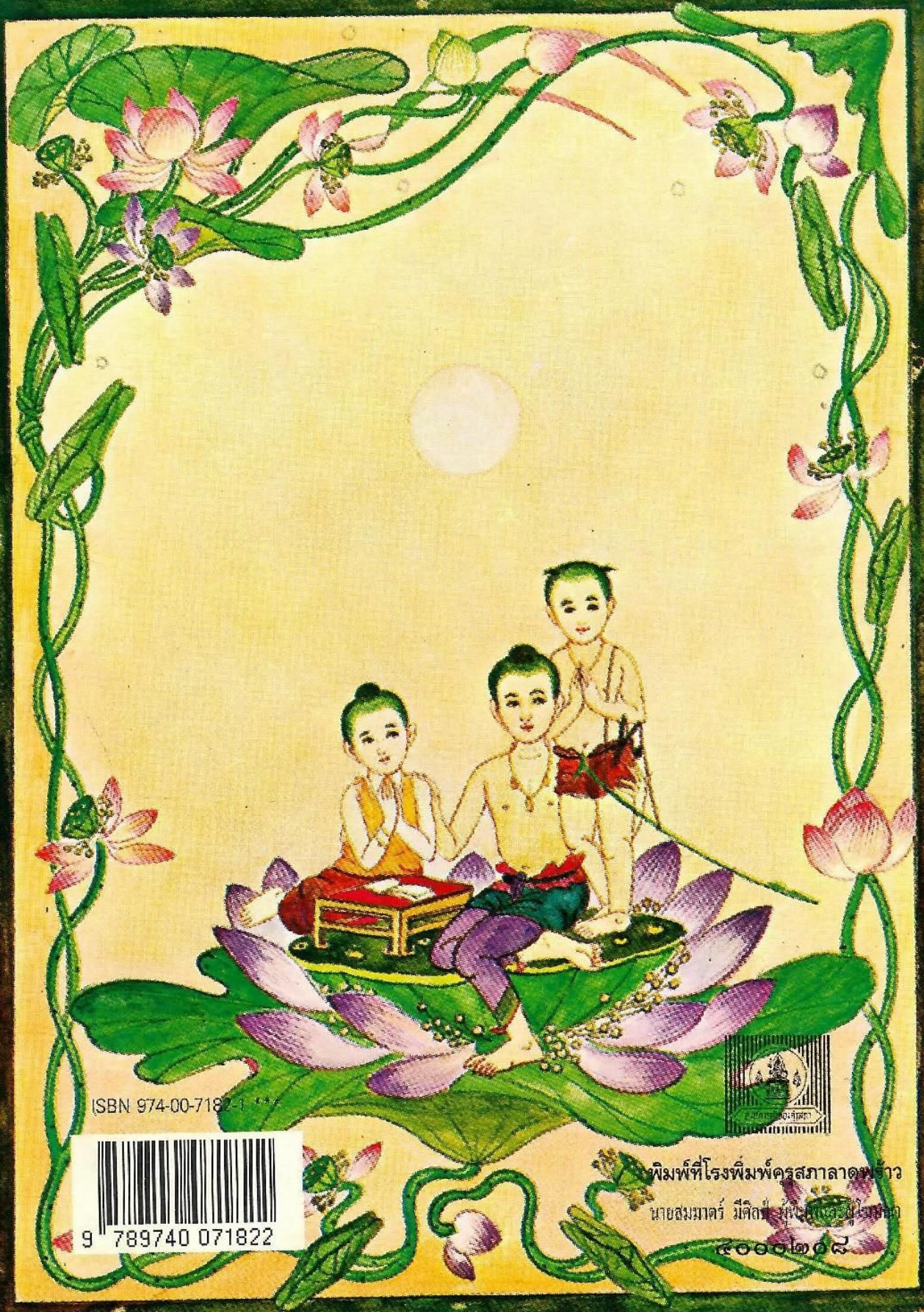
อนุสนธิคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก. ๔๖๑/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหนังสือสำหรับเด็ก นั้น เนื่องจากคณะกรรมการดังกล่าวมีอายุ ๒ ปี บัดนี้อายุของคณะกรรมการดังกล่าวจะได้สิ้นสุดลง ดังนั้นจึงแต่งตั้งให้บุคคลต่อไปนี้เป็นกรรมการปฏิบัติหน้าที่สืบต่อไป คือ

๑. คุณหญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล	
ณ อุธยา	ที่ปรึกษา
๒. คุณหญิงเบญจา แสงมลิ	ที่ปรึกษา
๓. นายโกวิท วรพิพัฒน์	ที่ปรึกษา
๔. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ	ที่ปรึกษา

-
๕. นางอาภรณ์ โมกะเวส ประธานกรรมการ
๖. ศาสตราจารย์สุทธีลักษณ์
อำพันวงศ์ กรรมการ
๗. นายมานิต กรีนพงศ์ กรรมการ
๘. นางสาวกานต์มณี ศักดิ์เจริญ กรรมการ
๙. นางสาวพรรณงาม
แย้มบุญเรือง กรรมการ
๑๐. นางสาวสำลี ทองธิว กรรมการ
๑๑. นางสาวจินตนา ไบกาซูยี กรรมการและเลขานุการ
๑๒. นางสาวปริญญา ฤทธิ์เจริญ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ทั้งนี้ให้คณะกรรมการนี้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา ๒ ปี นับ
ตั้งแต่วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

(นายอบ ทองไข่มุกต์)
ผู้ตรวจราชการกระทรวง รักษาการแทน
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 974-00-7182-1

9 789740 071822

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คริสตจักรอ่าว

นายสมมาตร มีศิลป์

๕๐๐๒๐๘